

Twenne stycken aldeles nya

W i s d o m

Den Första:

Ängfartyget.

Ser du det skepp, förutan segel, &c.

Den Andra:

Riks-Lotteriet.

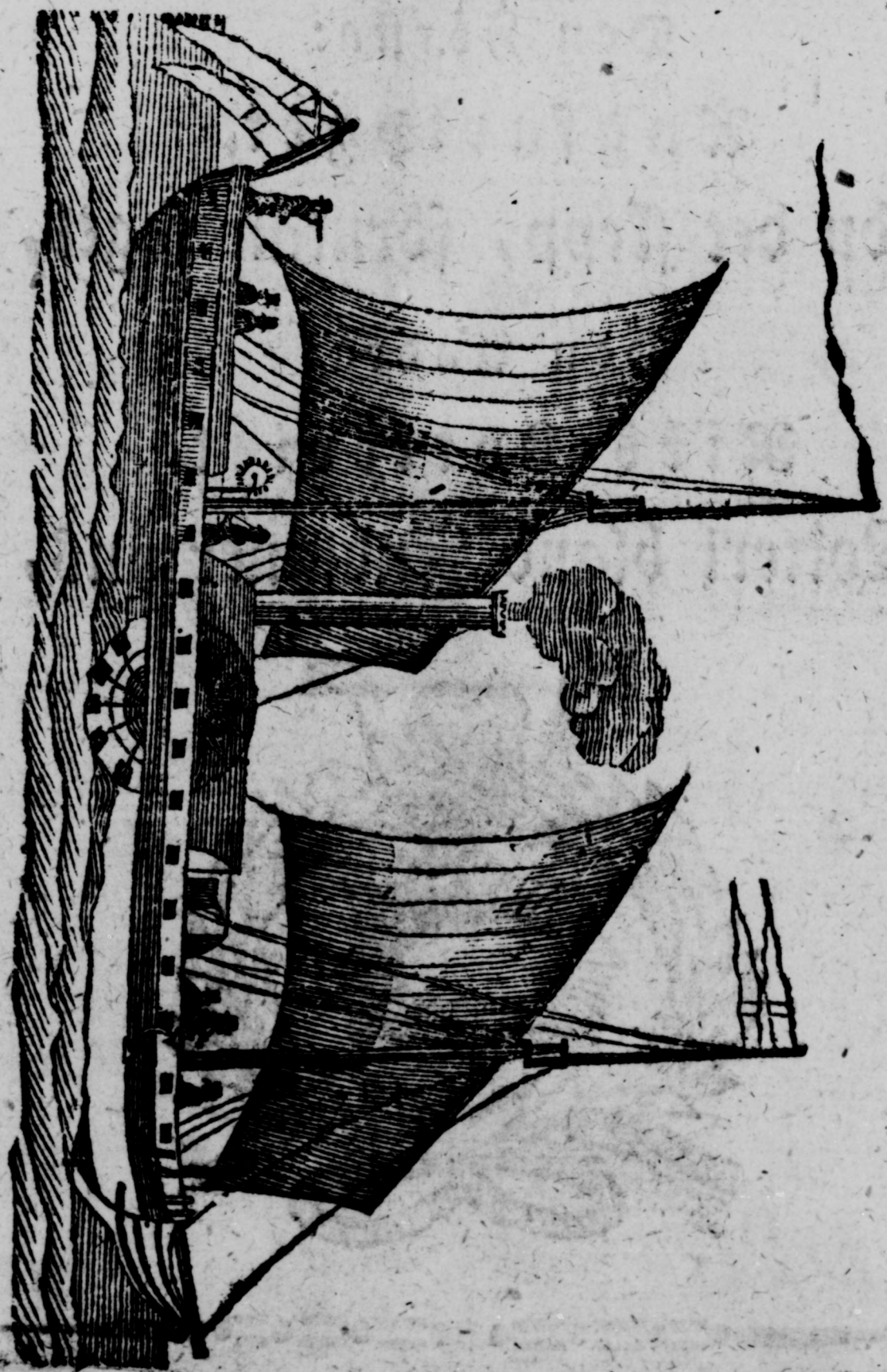
Ett Lotteri bland Indianer fins, &c.

S ö n f ö p i n g ,

Tryckte hos Nils Eric Lundström,

1835.

Den Första:

Angfartyget.

Ser du det Skepp, förutan segel,
 Som swäsfwar der på böljans spegel?
 Männ' det en fisk, en fågel är?
 Med stora, runda, swarta wingar
 Det framåt, som en jehu, swingar,
 Och gods och menniskor det bår.

2. Hör hur det bustrar, hur det wäser,
 Och röl och gnistor fring' sig fräser:
 Man skulle tro det wore fan,
 Om ej så willigt, i sin yra,
 Det lät sig dock af skepparn styra
 Från ena till den andra sta'n.

3. I trots af windarnes kabaler,
 På haf, på sjöar och kanaler
 Det, utan hinder, framåt går.
 I storm och stilje ses det simma
 Med samma lugn; på utsatt timma
 Det målet alltid säkert når.

4. Beundranswärd är menskoanden,
 Som öfwer hafwen, genom landen,

Med ledband, elementen för,
Och som en båt af jern och bräder,
Med tillhjelp utaf eld och väder,
Förvandlar till en liten werld.

5. Som liksom utaf egen styrka,
Sin säkra bana tyckes yrka,
Och swinga kring från pol till pol.
Uti dess innersta man finner
Den låga, hwilken ständigt brinner
Och är dess värme, är dess sol.

6. Ett hwimmel utaf skilda flokar,
Sig på och under däckets flokar,
Som, syfselfatt på tusen sätt,
Ger bilden af den stora fården
Igenom hwimlet uti werlden,
På wådjobanans wida slätt.

7. En sofwer då den andra wakar,
En gläds, då andra fruktan skakar,
En ligger sjösjuk, en är frisk,
Man läser, spelar, dricker, äter,
Funderar, snusar, röker, tråter,
Är stundom stum, liksom en fisk.

8. Så måfligt fram man transporteras,
På som af tiden och generas
Ej utaf någon slags station,
Af usla wägar eller bönder,
Af wagnar, hwilka jemt gå sönder,
Ej utaf härfärs pretention.

9. Till slutligen man är i hamnen,
Bland än slutet uti famnen
Af någon ljuf och wacker dröm,
Och finner sig så wäl belåten,
Att sitta nu så lugn ur båten,
I skygd för både storm och ström.

10. Wist kan det hända att den strandar,
Såsom en ann' förr än den landar,
Wäl kan den springa och ibland;
Men om man endast skyndar warligt,
Så är det merendels ej farligt,
Då man har vinden i sin hand.

11. Så vill jag då till ångans åra,
Beständigt yrka denna lära:
Att lättare seglats ej finns;
Derföre fram mitt lif skall flyta,
Som ångbåt uppå wattenets yta:
Så lätt och gladt då målet hinns!

Den Andra:

Riks-Lotteriet.

Ett Lotteri bland Indianer fins,
Der slumpens utslag sifter landets lags;
Dock nästan aldrig något verkligt wins:
Dess dragning nu råckt öfwer år och dag.

2. Dess sammansättning är och bra kunnig:
I fyra fäster delas först nation,
Liksom i à la guerre *), — rätt omindes
Är delningen, — se'n väljes direction.

3. Den samlas då på fyra skilda rum,
På det ej handlas må i harmoni,
Och för hvarandra hvarje fast blir stum
Och utgången må verkligt lyckans bli.

4. Se'n sökes ut en mängd af skickligt folk,
Som weta numrorna att blanda väl
På skilda håll; och allmän viljas tolf
Skall letas sedan ut ur allmänt gräl.

5. Ty, liksom wid ett annat lotteri,
Man mängden slitas ser om numrorne,
Som fastas ut till litet raljeri,
Så slitas här om winsten fästerne.

6. Hvad resultatet blir af allt det der
Kan hvar och en på fingren räkna ut;
Till bättre ledning lemnas likväl här
En lista på hvad hittills fallit ut.

7. Först utkom Sjuttitvåan; men, med hån,
Den blef förklarad för ett missfall blott,
Man sökt det hjälpa med millioners lån;
Men samma öde blef och deras lott.

*) Ett spel der 4 spelare äro mot hvarandra.

8. Man dragit se'n om ny och gammal lag:
Den förra fastnade i öppningen
Och kom blott half inför den ljusa dag,
Man derför höll sig till den gamla än.

9. Nu drogs om Opiumstillverkningen *),
Om den i hvarje stuga finge se,
Då den betraktades som bästa wän,
Och lotten föll till landets ack! och we!

10. Skall man väl och få säga hvad man vill?
Blef och en fråga inför Lotteriet,
Och lottens utslag blef, att tiga stila,
Om man ej talte enligt Lotteriet.

11. Ett urval, till och med, i denna sak
Nog långt försökte widga ut sin makt,
Och gära Directionens ord till wrak,
Mot sådant intrång war den dock på makt.

12. Det skulle likväl bli en explosion,
Och då beslöt det, blott med röster två,
Att Indien ge en Riksexposition:
Braminerne **) för rätta låta stå.

13. Om Näringsfrihet eller Näringstvång
Man jemväl stora hjulet vred ikring,
Och sedan slumpen dragit näsan lång,
Blef äntligen beslutat — ingenting.

*) Opium är en högst öfvermåttad krydda.

**) De högst uppsatte medborgarne i Indien.

14. Om stora anslag hit och dit man drog,
Förutan tanke, hvar de skulle tas.
Det ena till det andra af man slog,
Allt efter numrorna sig låto dras.

15. Så går det till — beqvämt, det är väl sant,
Men sedan dragningen är slut, man plår
Ej vara nöjd, och sist på slumpens brant,
Man låter helst det vara, som det är.

